

Landskap: *Småland* Upptecknat av: *Olof Svenningsson*  
 Härad: *Västbo* Adress: *Fack 28, Anderstorp*  
 Socken: *Anderstorp* Berättat av: *Olof Svenningsson*  
 Uppteckningsår: *1942* Född år *1915* i *Anderstorp*

*Uppteckningarna är följande:*

*Står Mari förde skogsm: bl. 1*  
*Står hon blev betida som var lergögen. bl. 2*  
*Om kullerjön och fenggen klammor: bl. 3.*

ACC. N:R. M. 8812: /.

"Mari i Nygå" som vi brukade kalla honom, var en liten rund gammal man jag började minnas honom. Han var född i Lövås by 1841 och dog vid 72 års ålder. Han ägde en gård av det största i byn, som han under yngre dagar brukade. Ty hon blev tidigt änka. Han var även jordbrukare eller barmoriska i byn. Mari hade gott minne och kunde berätta. Jag minns hur hon en gång berättade följande: "Ja ja gick ända äfven mina hax, för då valla då aldrig gå honom. Ja gick äfven på Gloskatta — då heter skogen — ända blå märkare ä märkare. Så inke förne ja katta honom. Då va ingen som nå, än lägga se kunne en gran. Så ja vacknade på mörren ä stå opp, så ga da se ett sånt fluffskrott så då skade i skivren, men ja så ingen. Men ja varste nog vinn då va för då ga skogarna. Så höra som ja då ginge skogen inke om ä inte. Så då va bara se ä ta dom mä se ä gå honom."

N:R 1

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

ACC. N.R. M. 8812: 2.

"Mari i Nygo" talade om hur hon hade en ko som blivit bergtagen av trollen. Koan stod å va så stö; hon varken åt eller drack. Och i buken rullade och mularde det. Ja så smari: så lät som rättorna när de dansa på ett skinnacäll. Men då såc Lemakajja te me. Ja å rök den mäa kostä på koa. Å sen så du ta å sappa in den i spisvria, så ble nog koa bra så du få si.

Mari var inte sen att pröva detta botemedlet. Och efter några timmar syntes hon vara på bättningsvägen.

Beträffande denna händelse kan jag ej ange årtalet. Men troligen var det en gång omkring 1870-talet.

Nr 2

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

Lövås by ligger på en bergås. I norra ändan på denna ligger by, och i söder ligger bergen kala; samt här och var växta skog. Ute bland bergen finns en liten sjö, som varken har inlopp eller utlopp, och dess djup har ingen kunnat mäta. Men där finnes också ute bland bergen en egendomlig urholkning i en klippa. Den ser ut som en ritplats med både ryggstöd och armstöd.

"Mari i Skjög" berättade följande: Det var en släkting till henne som var på väg förbi sjön, vilken kallas Trollasjön. Det var någon gång i på 1800-talets början, medan det var vinter och isen låg på sjön. När han så var mittför denna fisk har de en fager jungfru sitta därute och mygla rött silkegam. Likaså skulle samma man ha sett en trollkäring sitta i "jungfruktämnan", och sticka på en skummiga medan myglat låg på vägen. Jungfruktämnan är den egendomliga urholkningen som ser ut som en ritplet.